

ный ковчегъ, и по-скоро въ царкѣ-тѣ колѣнницѣ
украшена го положихъ, зацо ѿ болюхъ отъ на-
рода Благарскый да не выхъ ѿ взоржжани да го
взвзражжтѣ, и тѣмъ вързомъ изъ голѣмо тѣр-
жество отнесохъ ѿ. мощы на прѣподобнаго Са-
вѣжъ въ Сървѣжъ [17].

Царь ѿѣнь тогази изъ свон-тѣ вѣлможы, и
патрїархъ-а изъ архїепископы и епископы испроводихъ
ты изъ честь, и като ѿ вѣрнахъ царь ѿѣнь бла-
гочестивый въ честь на ѿ. Савѣжъ украси гроба
му изъ златны свѣщницы и изъ кандила златны.
Тамо имаше нѣкой Неофитъ монахъ отъ много
годины изгърчизъ въ колѣнѣ-тѣ, подпираше ѿ
ршцѣ и плазаше. Единждѣ вѣлѣзе въ църкѣ-тѣ
и заспа крѣпко върху гроба на сватаго и остана
затворенъ. Като спѣше срѣдъ ноцѣ, нечаянно ви-
дѣ свѣтаниж, скочи правъ на крака-та си и ви-
дѣ ѿ здравъ, нѣ като упоенъ, думаше въ себѣ
си: азъ ли ѿмъ Неофитъ или нѣ; и тутаким при-
падна при гроба, и изъ ѿззы шчкѣ ноцѣ прикара до
утренно пѣнїе. Като дойде вѣрѣмъ за утренно пѣ-
нїе вѣлѣзи кандиложигатель-а въ църкѣ-тѣ ви-
дѣ надъ гроба Неофита и ѿ уплаши да не е пре-
видѣнїе, а Неофитъ изъ умиленїе побыка: не бой-

---

(17) Тогази стана между два-та избрани народы въ единъ
тѣ странѣ жалость а въ другѣ-тѣ радость.